

fordi jeg synes, at det er overflødigt. Jeg vil henvise den højtærede Minister til at studere Udtalelser af den højtærede Kirke-minister under tidligere Behandlinger her i Tinget eller Udtalelser, fremsat af Venstres Ordførere under tidligere Behandlinger af dette Spørgsmaal, hvor disse, ganske sikkert i meget bedre Ord, end jeg er i Stand til, argumenterer for det tvungne borgerlige Ægteskab, ogsaa fordi det er det eneste, der modarbejder Hykleri og skaffer Ærlighed og Redelighed i dette Spørgsmaal. Det undrer mig, at Kirkens Folk, der sætter Pris paa Redelighed indenfor Kirken, kan ønske, at Folk skal møde op i lange Brude-slør o. s. v. i Holmens Kirke med saa mange Blomster som muligt. Mange møder jo blot op, fordi Ægteskabets Indgaaelse i Kirken foregaar med meget mere Elegance, men ikke fordi de har nogen som helst Interesse for det religiøse Spørgsmaal. Er det den Slags, man ønsker at fremme? Det forbyr mig; jeg synes ikke, det er Ærlighed og Redelighed.

Naar jeg paakaldte Venstres Formand, der før har talt om Uordentlighed, er det, fordi Forslaget er uordentligt. At den Embedsmand, der skal foretage kirkelig Vielse, som stifter et borgerligt Forhold og har borgerlige Retsvirkninger, kan sige nej, er ganske mod al almindelig administrations-mæssig Praksis og Tilladelighed. Hvad vilde den højtærede Justitsminister sige, hvis hans Politimester et eller andet Sted i Provinen tilsidesætter de Embedspligter, som paahviler ham, og siger: Jeg har bolschevikiske Tilbøjeligheder og finder, at man ikke bør skride ind paa det og det Omraade? Forholdet bliver ganske det samme, naar man tillægger Præsten Ret til at nægte at ægtevi Folk. Alt dette vil imidlertid undgaas, og ingen Uordentlighed vil opstaa, hvis man siger: Eet er borgerlig Ægtevielse og et andet kirkelig Velsignelse; det sidste er et kirkeligt Spørgsmaal, og dér kommer Striden ikke ind. Jeg kan ikke se andet end, at jeg har Ret i, at det her foreslaaede er uordentligt, og den højtærede Minister maa være glad ved, at jeg ikke før gik i Detailler og nu nøjes med at henvise ham til hans egen Kirkeministers Udtalelse i denne Sag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg indrømmer, at det ærede Medlem Hr. Trier forsvarer sit Standpunkt smukt, men jeg maa tage Hensyn til de virkelige Kendsgerninger; det er noget af det vigtigste at tage Hensyn til de faktiske Kendsgerninger. Ved at se Rigsdagstidenden fra

1919—20 igennem vil det ærede Medlem finde, hvorledes det danske Folk har stillet sig i Spørgsmaalet om, hvorledes Ægteskab skal indgaa: 1917 Menighedsraad har enstemmigt vedtaget den foreliggende Adresse, medens der kun var ganske faa andre, som gik i modsat Retning. Disse Tal er i den Grad illustrerende, at jeg ikke kan forstaa, at noget Parti vil tvinge det danske Folk ind i noget, det er saa kraftigt imod. Det er, hvad jeg vil kalde et Tvangsregimente af den anden Verden, og det kan jeg som Justitsminister absolut ikke gaa med til.

Det ærede Medlem var inde paa Præstens Ret til at nægte at stifte Ægteskaber og fandt det abnormt, at Præsten havde denne Ret. Jeg synes, det er ganske selvfølgeligt, at Præsten har denne Ret; thi naar Parterne kan gaa, hvorhen de vil, for at blive viet, er det rimeligt, at Præsten har nogen Ret til at nægte at vi Parterne. Det ærede Medlem glemte at nævne, hvornaar en Præst kan nægte Vielse; hvis det ærede Medlem havde gjort opmærksom paa det, vilde man straks være klar over, at Bestemmelsen ingen Skade gør, det er nemlig kun i eet Tilfælde: hvor der er Tale om fraskilte. I alle andre Tilfælde er Præsten undergivet Appel, ligesom alle andre Embedsmænd er undergivet Appel; ligesom en Politimester er undergivet Appel til Amtmanden og Justitsministeren, er Præsten undergivet Appel til Biskoppen og Kirkeministeren. Det ærede Medlem nævnte en Politimester, som havde bolschevikiske Tilbøjeligheder, saadan et Fænomen vil være ukendt og utænkeligt her i Landet, hvor der saa at sige ikke eksisterer Bolschevikker. Og det vilde være ligesaa utænkeligt, at en Præst blankt skulde nægte at udføre en Masse Vielse; i saa Fald tror jeg, Kirkeministren vilde sige: Det vil vi ikke finde os i, vi maa give den Præst en Reprimande, fordi han Gang paa Gang nægter at vi Folk.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Den højtærede Justitsminister har nu slaaet fast, at hvis to Parter ønsker at indgaa Ægteskab, og den ene af Parterne staar udenfor alle Trossamfund, skal vedkommende ikke desto mindre forpligte sig til at lade sine Børn opdrage i den anden Parts Tro eller i Folkekirkens Tro. Jeg synes, at dette er et noget ejendommeligt Forlangende. Hvad angaar Spørgsmaalet om Ægteskabets Retsvirkninger, skal jeg med Glæde være den højtærede Justits-